

sionen for 1859—60 maa imidlertid bortfalde her (jfr. Statsrevisorerne's Beretning om Statsregnskabet for 1859—60. Side 126—128).

8) (Universitetet. Antegn. 1.) Den af Folkethinget paa Udvalgets Forslag vedtagne Beslutning om Billigheden af en Mindreindtægt kunne vi ikke tiltræde, da det udtrykkelig er vedtaget i Landstinget, at Mindreindtægter ikke kunne være Gjenstand for Beslutning (jfr. f. Ex. 12te Samling Anh. B Sp. 459). Yderligere ansee vi det heller ikke for correct at sige, at Mindreindtægten har sin Grund i, at et Teglværk er solgt; thi for det Første sees det af Besvarelsen, at det ikke er Teglværket selv, men den Jordlob, hvorpaa Teglværket staaer, der er solgt, og det endda til en Priis, der maa ansees som overordentlig forbeelagtig (2000 Rd. for mindre end 4 Tdr. Land), og endelig er Grunden til, at man ikke har kunnet opnaae den tidligere Forpagtningss afgift den, at der ikke længer var Leer tilbage at udgrave.

9) (Smst. Udgiftsconto 11 a. Antegn. 3.) Det er saavel af Statsrevisionen som af Folkethingets Udvalg overseet, at denne Indstilling er aldeles eenslydende med Indstillingen ved Antegn. 11, og da der naturligviis ikke kan være nogen Grund til at lade den fremtræde to Gange, skulle vi foreslaae at udelade den her.

10) (Smst. Udg. 1. Antegn. 9.) Forfaabid Statsrevisionen har meent, at der i det en Professor bevilgede personlige Tillæg paa 800 Rd. burde være affortet et Beløb af 300 Rd. derved, at hans Gage ifølge Lov af 12te Januar 1858 var stieget fra 1200 til 1500 Rd., maae vi formene, at dette er en urigtig Fortolkning af bemeldte Lovs § 33, som kun taler om „Alderstillæg“, og da 1500 Rd. er Begyndelsesgagen for Professorer, kan der naturligviis ikke her være Tale om „Alderstillæg“. Vi skulle derfor foreslaae en Forandring i Indstillingen. Forfaabid det i Antegningen under Tit. e er antaget, at Søbtillæg til de runde Summer bør fordeles forholdsviis efter de deraf afholdte Lønninger og afrundes for hver Lønning, da maae vi med Folkethingets Udvalg (jfr. Anh. B Sp. 618 Nr. 13) være enige i at holde Ministeriets Fortolkning for rigtig.

11) (Smst. Udg. 11 a. Antegn. 11.) Angaaende det første Punktum i Indstillingen jfr. ovenfor under Nr. 9. Det andet Punktum, som er tilføjet i Folkethinget efter Udvalgets Forslag, maa bortfalde (jfr. Statsrevisorerne's Beretning om Statsregnskabet for 1859—60 Side 137 Antegn. 11.)

12) (Smst. Udg. 12. a. β. Antegn. 13.) Den anden Deel af Indstillingen bortfalder; jfr. Statsrevisorerne's Beretning om Statsregnskabet for 1859—60 Side 138—146 Ant. 13 og 14.

13) (Communitetet, Udg. 7. h., Antegn. 4.) Da en Deel af det under 2 indstillede Beløb er en Meerudgift paa Skatteconto, vil denne Deel være at indstille til at „billiges“.

14) (Polytechniske Værestiftelse, Udg. 14. Antegn. 3.) Idet vi angaaende denne Post troe at burde fastholde Statsrevisionens Indstilling, kunne vi ganske tiltræde, hvad der herom er ytret i Folkethingets Udvalgs Betænkning (jfr. 12te Samling Anh. B. Sp. 618—619) og henvise yderligere til vore Ytringer ovenfor i Slutningen af Nr. 5 under § 10.

15) (Sørø Akademi, Indt. 1. Antegn. 1.) Den her indstillede Henviisning til Statsrevisionen for Statsregnskabet for 1859—60 bortfalder, da den alt er fyldestgjort; jfr. Statsrevisorerne's Beretning om Statsregnskabet for 1859—60 Side 151—155 Ant. 1.